

[Valdemar Sørensen.]

Organisation, som det Forhold, der vilde indtræde, naar vi havde ophævet denne Lov. Det kunde jeg godt lide at faa det ærede Medlems Svar paa. Deraf kan jeg forstaa, Fremtiden i nogen Grad afhænger.

Maa jeg saa have Lov til at sige om Dokumenterne, hvad jeg allerede sagde før, at jeg for mit Vedkommende ikke kan erkende, at der i de Meddelelser, det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen gav os i Udvalget, var noget som helst, der var os ubekendt, som ikke havde været fremme i Agitationen, som ikke var endevendt i den konservative Agitation fra A til Z. Det var bare ført op paa en Masse Papir, men Realiteter, der kunde omstemme Opinionen i denne Sag, indeholdt det ærede Medlems saglige Dokumentation overhovedet ikke; af den Grund maatte vi se bort fra den og gaa med til at forlænge Lovens Gyldighed dengang som nu.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har fuldstændig Ret i, at jeg havde udtalt alt det, jeg kunde dokumentere bagefter. Saadan er det nu engang, at det, jeg siger, kan jeg dokumentere. Man ønskede det dokumenteret, og saa kom jeg — ikke med en Masse Papir, nej, med en Masse Udtalelser med Mænds Underskrift, originale Udtalelser. Dette kalder man ikke for en Masse Papir. I øvrigt kan jeg berolige det ærede Medlem med, at min Organisation har aldrig været ilde berørt af denne Lov; den havde Afspæringsregler i Forvejen frivilligt, saa over for os er Loven ganske overflødig. Men jeg taler aldrig for min egen Madpose, jeg taler for de Organisationer, hvem Loven har voldt Vanskeligheder. Og den voldte Vanskeligheder, og det har vist sig derved, at naar der virkelig blev Travlhed, maatte man have Dispensation fra Lovens Bestemmelser. Det, at det var saa vanskeligt, havde man forudset inden for vedkommende Industri, og ingen vidste paa Forhaand, om man kunde faa Dispensation eller ej. Det ligner heller ikke det danske Folk at skulle leve og arbejde paa en Ministers Naade. Nej, det, et frit Folk og frie Erhverv ønsker, er netop at arbejde under frie Forhold. Dette ligger maaske det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen lidt fjært.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Jeg har ikke med mine Bemærkninger om Arbejder- og Arbejdsgiverorganisationerne paa nogen Maade hentydet til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens mere private Organisation. Jeg ved ikke, hvad for en det er. Men jeg har opfattet det ærede Medlems Ord her fra Talerstolen saaledes, at det ærede Medlem følte sig som Repræsentant for Arbejdsgiverforeningen, og det er Arbejdsgiverforeningens Stilling, jeg søger efter i dette Spørgsmaal, ikke om det ærede Medlem i en eller anden af sine egne Organisationer har den ene eller den anden Stilling. Det har virkelig ikke nogen Interesse i denne Sag, som det ærede Medlem selv siger. Vi ved jo nogenlunde, hvordan de Forhold ligger. Men til syvende og sidst er Spørgsmaalet jo: Hvad vil man for Fremtiden? Har det ærede Medlem noget Mandat til at sige til os her, at for Fremtiden vil Organisationerne selv forhandle sig til Rette om den Sag? Det er det, der er Spørgsmaalet, og det er det, man maa spørge det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen om efter hans Udtalelser her i Dag.

Maa jeg saa endelig sige til det ærede Medlem, der ikke synes, at det danske Folk skal være henvist til at arbejde under en Ministers Naade, at det mener jeg heller ikke. Men en hel Del af det danske Folk vilde være henvist til at leve under Privatmænds Naade, hvis man ikke tilfældigvis havde en Socialminister og en Regering, som saa lidt skarpt paa det Forhold. Det ved det ærede Medlem udmærket godt. Det er de to Strømninger i Tiden, som altid staar imod hinanden. Det ærede Medlem mener, at Privatmænds Naade er bedst at leve under for den store Befolkning; den store Befolkning foretrækker saa ubetinget Socialministerens.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning, og dermed er det Slut med de korte Bemærkninger.

Boeck-Hansen: Forleden Dag stod en radikal Minister her paa denne Talerstol og bebredede en af mine Partifæller, det ærede Medlem Hr. Bindslev, at det var, som om han snart talte som Folketingsmand fra Sorø og snart talte som Raadmand, og nu vil det ærede Medlem Hr. Valdemar